

Gintaro kelionė

LT

Kuriame
Lietuvos ateitį
2014–2020 metų
Europos Sąjungos
fondų investicijų
veiksmų programa

PALANGA
IŠSIRINK, KA MYLI

NERINGA
:legenda, kuri įkvepia

Objektu sąrašas

Palangos gintaro muziejus

1

Saulės akmuo

2

Gintaro dirbtuvės - galerija

3

Skulptūra "Jūratė ir Kastytis"

4

Šventė "Gintarinis savaitgalis"

5

Gintarinis margutis

6

Gintarinė stinta

7

Gintarinis vėrinys

8

Pėsčiųjų žygis "Gintaro kelias"

9

Palangos gintaro lobis

10

Žemaičių alkas

11

Šventosios lobis

12

Gintaro įlanka Juodkrantėje

13

Juodkrantės vilų kvartalas

14

Juodkrantės centrinis paplūdimys

15

Nidos akmenis amžiaus gyvenvietė

16

Parnidžio įlanka pietinėje Nidos dalyje

17

Rekonstruota Juodkrantės gintaro lobiai kolekcija

18

Kuršių nerijos istorijos muziejus

19

Renginys "Senųjų amatų dienos Neringoje"

20

Palangos gintaro muziejus

Retas aplenkia Palangos Birutės parko akcentą – buvusį grafų Tiškevičių dvarą, kuriame jau nuo 1963 m. veikia gintaro muziejus. Užsukti kviečia didžiulė gintaro inkluzų ir unikumų kolekcija, kurioje – net 6 tūkstančiai eksponatų. Juos lankytojai gali rasti antrajame pastato aukšte – čia esanti ekspozicija supažindina su gintaro susidarymo procesu, gavyba, apdirbimu bei prekybos keliais.

Taip pat svečius stebinti pasiruošusios ir reprezentacinės rūmų salės, kuriose atkurta aristokratų rezidencijos aplinka, dekoruota XVIII amžiaus pabaigos – XX amžiaus pradžios interjero detalėmis. Įspūdinga erdvė dar labiau padeda įsijausti į grafų Tiškevičių gyvenimo kasdienybę, perteikti didingą grafų Tiškevičių gyvenimo istoriją.

Atraskite Palangos gintaro muziejų iš naujo Vytauto g. 17, Birutės parke.

Papildoma informacija:

🏠 Vytauto g. 17, Palanga

@ www.ldm.lt/pgm/

📍 [55.907046, 21.056072](https://www.google.com/maps/place/55.907046,21.056072)

Saulės akmuo

Saulės akmuo – vienas didžiausių gintaro luitų Europoje ir vienas vertingiausių Palangos gintaro muziejaus eksponatų. Didesnius už šį galima rasti Vokietijoje arba Kaliningrade. Šį unikalų eksponatą 1969 m. muziejui padovanojo tautodailininkas Kostas Toleikis (1922-1998). Saulės akmuo dėmesį traukia išskirtine tamsiai geltona spalva, apvalia forma ir dydžiu, kuris kone prilygsta žmogaus galvai.

Nepraleiskite progos jo pamatyti ir jūs – Saulės akmenį rasite Palangos gintaro muziejuje Vytauto g. 17, Birutės parke.

Papildoma informacija:

🏠 Vytauto g. 17, Palanga

@ www.ldm.lt/pgm/

📍 [55.907046, 21.056072](https://www.google.com/maps/place/55.907046,21.056072)

Gintaro dirbtuvės + Galerija

Visi norintys ne tik pasigrožėti, bet ir išmokti gintaro amato, kviečiami į parodomąsias dirbtuves. Tik čia galima pamatyti, kaip mažas gintaro gabalėlis virsta išskirtiniu kūrinium. Palangos meistrų gildijos nariai smalsiausiems lankytojams demonstruoja gintaro apdirbimo technologiją tekinimo staklėmis. Prie jų gali sėsti kiekvienas ir pasigaminti unikalų gintarinį papuošalą sau. Įkvėpimo padeda semtis čia pat esantis salonas-paroda, kuriame išrikiuoti gražiausi meistrų darbai. Juos taip pat galima ir įsigyti – tai puiki dovana visiems, vertinantiems šį Baltijos jūros auksą.

Gintaro dirbtuvės-galerija atviros vasaros sezono metu. Jas rasite į Vytauto g. 21 / S. Dariaus ir S. Girėno g. 27

Papildoma informacija:

🏠 Vytauto g. 21 / S. Dariaus ir S. Girėno g. 27,
Palanga

📍 [55.911103, 21.062432](https://www.google.com/maps/place/55.911103,21.062432)

Jūratės ir Kastyčio skulptūra

Palangos meilės, ištikimybės bei atsidavimo simboliu tapusi Jūratės ir Kastyčio skulptūra puošia miestą jau nuo 1961 m. Nijolės Gaigalaitės kūrinys įamžino vieną gražiausių Baltijos legendų, kuri pirmą kartą buvo aprašyta prieš 170 metų Liudviko Adomo Jucevičiaus. Skulptūra atkuria pirmąjį išimylėlių susitikimą ant Baltijos krantų – kai gintarinių rūmų deivė Jūratė pakilo iš gelmių sudrausminti vandenį drumsiančio žvejo Kastyčio. Tai buvo meilė iš pirmo žvilgsnio – suviliotas Kastytis netrukus pradėjo lankyti Jūratę gintaro rūmuose, tačiau neilgam. Perkūnas nepritarė deivės ir mirtingojo žvejo meilei – įtūžęs sugriovė gintaro rūmus, kuriuose žuvo Kastytis. Šiandien yra sakoma, kad į krantą išplautas gintaras yra gintarinių rūmų likučiai, o mažiausi gabalėliai – Jūratės ašaros.

Jūratės ir Kastyčio skverą išpildo architekto Alfredo Paulausko kurtas fontanas, kuris nepriširęs prie griežtų formų, subtiliai atkartoja jūros bangas taip sukurdamas tobulą darną tarp skulptūros ir ją supančios gamtos.

Palangiškiai nebeįsivaizduoja miesto be šio kūrinio, o kai kurie jį net pakrikštijo miesto talismanu. Pasi­labinti su Jūrate ir Kastyčiu galite J. Basanavičiaus gatvės pabaigoje – priešais pėsčiųjų tiltą į jūrą.

Papildoma informacija:

 J. Basanavičiaus g., Palanga

 [55.919668, 21.052192](#)

Šventė „Gintarinis savaitgalis“

Kartu su pavasariu į Palangos paplūdimį grįžta ir gintarai, kuriuos pakrantėje išbarsto dievas Bangpatys. „Gintarinis savaitgalis“ – tai viena mėgstamiausių miesto atrakcijų, kurioje visi kviečiami rungtis dėl stropiausio Baltijos aukso rinkėjo titulo.

Čempionate dalyvauti gali dešimt entuziastų. Pirmenybė teikiama kitų miestų, užsienio svečiams arba tiems, kurie į šventę atvyko pasipuošę gintaru. Rungtynės vyksta ant Baltijos jūros kranto: kiekvienas dalyvis gauna paruoštą plotelį, kuriame su smėliu bei jūros šapeliais yra sumaišoma 100 gramų gintaro. Nugalėtoju paskelbiamas tas, kuris per 5 minutes jo spėjo surinkti daugiausiai.

Pasibaigus šioms varžyboms šventė tęsiasi: Bangpatys pažeria dar daugiau gintaro ant kranto, kurį rinkti gali visi norintys. Vėliau yra išrenkami gražiausiai gintaru pasipuošę šventės dalyviai. Palangos miesto kavinės, restoranai bei viešbučiai taip pat prisideda prie „Gintarinio savaitgalio“ išpūdžių ir stengiasi dosniai gintaru apdovanoti kiekvieną svečią.

Nepraleiskite išskirtinės šventės ir šiemet – Bangpatys gintaro lietu prognozuoja gegužės mėnesį.

Papildoma informacija:

 Palanga - Šventoji

Gintarinis margutis

Didžiausio pasaulyje gintarinio margučio toli ieškoti nereikės. Net dviejų metrų aukščio kiaušinį pamatyti per kiekvienas Velykas galima J. Basanavičiaus gatvėje, Palangoje.

Jį miestui sukūrė ir dovanojo menininkas Albertas Bukauskas. Prie šio kurorto pasididžiavimo tautodailininkas dirbo kelias savaites, o gamybai pasirinko pinoplasto medžiagą. Kiaušinis papuoštas apskritimais ne be reikalo – anot kūrėjo, tai vienas gražiausių pagonišų simbolių, kuris reiškia tobulumą.

Visai šalia šventinėmis dienomis vyksta ir maisto fiesta, kur vietos restoranai ir kavinės gamina sezoniškus patiekalus tiesiog gatvėje, tad miesto svečiams pramogų tikrai netrūksta.

Šį margutį rekordininką galite pamatyti tik Velykinių švenčių metu.

Papildoma informacija:

🏠 Vytauto g. 21/ S. Dariaus ir S. Girėno g. 27,
Palanga

📍 [55.911103, 21.062432](https://www.google.com/maps/place/55.911103,21.062432)

Gintarinė stinta

Stintų medžioklė Palangos žvejams prasideda palietus talismaną. Juo 2013 m. tapo Alberto Bukausko kurta gintarinė stinta, kuria menininkas pirmą kartą papuošė miestą jubiliejinės 10-osios „Stintų šventės“ proga.

Tautodailininkas kurdamas šį atributą sunaudojo net 5,5 kg gintaro, kuri lipdė ant metalu ir putplasčiu sutvirtinto karkaso. Jos svoris – per 10 kg. Gintaro atspalviai ir raštai buvo parinkti taip, kad stinta būtų kuo panašesnė į keptą – tokią, kokios ragauti šventės metu susirenka svečiai iš visos Lietuvos.

Dabar tai – neatsiejamas šventės simbolis, kuri žemaičiai pavadino Stinteniu. Šį „Stintų šventės“ talismaną galite pamatyti stintų ordino pilyje – restorane „Molinis ąsotis“ J. Basanavičiaus g. 8, Palangoje.

Papildoma informacija:

 J. Basanavičiaus g. 8, Palanga

 [55.917358, 21.064103](#)

Gintarinis vėrinys

Palanga labiausiai mėgsta puoštis gintarais ir rekordais. Pirmą kartą vienas ilgiausių gintarinių vėrinų Lietuvoje buvo suvertas 2005 m. ant Palangos tilto. Jam prireikė net 45 tūkstančių gintaro gabalėlių, 7 valandų darbo ir 12 kūrėjų.

Jų ilgis – 282,10 m., svoris – 16,048 kg. Lietuvos šimtmečio proga šis rekordas buvo pagerintas – Gintarinio savaitgalio metu miesto svečiai, gyventojai, kolektyvai bei organizacijos drauge per 4,5 val. suvėrė net 314 metrų ilgio naujus karolius. Prie jų gamybos prisidėjo net 100 žmonių. Šiuos karolius planuojama ilginti kasmet Gintarinio savaitgalio metu.

Papildoma informacija:

🏠 Vytauto g. 21/ S. Dariaus ir S. Girėno g. 27,
Palanga

📍 [55.911103, 21.062432](https://www.google.com/maps/place/55.911103,21.062432)

Pėsčiųjų žygis „Gintaro kelias“

Pėsčiųjų žygis „Gintaro kelias. Palanga – Šventoji“ kiekvieną pavasarį kviečia visus rištis sportinius batelius ir leistis kelionei Baltijos jūros pakrante. Taip kasmet minimas Palangos krašto prijungimas prie Lietuvos, įvykęs dar 1921 m. Ši iniciatyva jau tapo tradicija – žygeivių pamėgtas maršrutas pirmą kartą pramintas buvo 2012 m.

„Gintaro kelyje“ nemokamai dalyvauti gali visi norintys – reikia tik užsiregistruoti. Atstumą įveikti galima dviem būdais: pakrante pėsčiomis arba dviračių taku riedučiais, riedlentėmis, paspirtukais ar dviračiais. Kasmet žygeiviai startuoja Palangos Jūratės ir Kastyčio skvere, o finišuoja – Šventosios Prieplaukos g. ir Jūros g. sankryžoje. Aktyvus laisvalaikis prasideda nuo judrių tradicijų: šio žygio organizatoriai tikina, kad tai padeda puoselėti patriotiškumą, sveiką gyvenseną bei bendruomeniškumą.

Pasitikite pavasarį aktyviai – pėsčiųjų žygis Palangoje tradiciškai rengiamas kovo mėn. pabaigoje arba balandžio mėn. pradžioje. Sekite naujienas!

Papildoma informacija:

 Palanga - Šventoji

Palangos gintaro lobis

Palangos gintaro lobis – tai paties grafo F. Tiškevičiaus sukaupta gintaro kolekcija, surinkta per archeologinius kasinėjimus dar 1905-1907 m. Šiame rinkinyje rasti dirbiniai mena tolimuosius neolito ir geležies amžius.

Šis lobis yra labai svarbus Palangai, nes jis siejamas su kurorto atsiradimu. Tiškevičiai, kurdami rūmus ir parką, statyboms ėmė kasti apylinkėse esančias durpes. Šiuose plotuose tarp Palangos ir Šventosios buvo rasta dalis gintaro lobio. Kadangi grafai vertino meno vertybes ir jas kolekcionavo, F. Tiškevičius ilgai nelaukęs inicijavo tolimesnius archeologinius kasinėjimus 1900-1901 metų laikotarpiu. Vėliau grafas kolekciją dar papildė gintaru, rastu pajūrio pelkėse, bei dirbiniais, kuriuos įsigijo iš gintaro meistrų.

Po grafo mirties prasidėjo šio lobio kelionė: 1936 m. Antonina Tiškevičienė jį padovanojo Kretingos muziejui, 1937 m. jis buvo paskolintas Kauno Vytauto Didžiojo kultūros muziejui ir tik nuo 1963 metų dalis kolekcijos depozito teisėmis eksponuojama Palangos gintaro muziejuje.

Atraskite didžiausią miesto lobį Palangos gintaro muziejuje, Vytauto g. 17, Birutės parke.

Papildoma informacija:

 Vytauto g. 17, Palanga

 www.ldm.lt/pgm

 [55.907046, 21.056072](tel:55.907046.21.056072)

Žemaičių alka

Sugrįžti į pagonybės laikus galima atvykus į Žemaičių alką Šventojoje. Manoma, kad tai vienintelė tokio tipo šventvietė ir paleoastronominė observatorija Lietuvoje.

Ją 1998 m. įrengė Žemaičių draugijos Palangos skyriaus nariai. Čia nuo kopos moja 11 iš medžio išdrožtų baltų dievų: Perkūnas, Aušrinė, Žemyna, Austėja, Ondenis, Patrimpas, Patulas, Velnias, Leda, Saulė ir Mėnulis. Skulptūras atkūrė architektas Saulius Manomaitis.

Šioje vietoje saulei leidžiantis į jūrą, stulpų pagalba galima apskaičiuoti kalendorines šventes: Rasas, Jores, Gandro dieną, Žolines, Pavasario lygiadienio, Užgavėnes ir kt. Tačiau pati svarbiausia – Jorės šventė. Jos metu turistų dėmesį traukia atliekami ritualai ir apeigos, kurių metu yra aukojamos gintaro dulkės. Jos yra metamos į laužą, o mintyse yra linkima ko nors gero ar išsakomi slapčiausi norai.

Unikalaus alko ieškokite netoli Jonpaparčio g. ir Kuršių tako Šventojoje.

Papildoma informacija:

🏠 Kuršių tak. 289, Palanga (Šventoji)

@ www.zemaitiualka.lt

📍 [56.040941, 21.074956](https://www.google.com/maps/place/56.040941,21.074956)

Šventosios lobis

Net 20 metų – tiek truko archeologiniai dr. R. Rimantienės kasinėjimai, kurių metu buvo atrastas Šventosios akmens amžiaus gintaro lobis. Šie radiniai atskleidė daugybę netikėtų detalių apie neolito laikų gyvenimo būdą pajūryje.

Pirmą kartą vertingi radiniai pastebėti 1966 m. melioracijos metu, kurie slėpėsi durpingame ruože tarp Šventosios ir Palangos. Čia buvo rastos ištisos, net 5 tūkst. metų senumo žmonių stovyklavietės ir lagūninių ežerų buvimo vietos. Lobis atskleidė ir tai, kad prieš daug metų žmonės maitinosi gėlavandenėmis žuvimis ir ruoniais, vyko mainai su skandinavais.

Taip pat neolitinėse gyvenvietėse buvo rastas jūros šiukšlių sluoksnis, kuris sufleruoja, jog prieš tūkstančius metų Šventąją buvo nusiaubęs cunamis. Sunku patikėti, bet buvo rastų gyvenviečių net 20 km. į vakarus – ten, kur dabar yra Baltijos jūra.

Tiek ir dar daugiau paslapčių saugo Šventosios lobis, kurį galite pamatyti Nacionaliniame istorijos muziejuje Vilniuje. Dalį radinių rasite ir Palangos gintaro muziejuje, Vytauto g. 17, Birutės parke.

Papildoma informacija:

 Vytauto g. 17, Palanga

 www.ldm.lt/pgm

 [55.907046, 21.056072](https://www.google.com/maps/place/55.907046,21.056072)

Gintaro įlanka Juodkrantėje

Nesunku atkreipti dėmesį į mažą įlankėlę Juodkrantėje, kuri dažniausiai lankytojus kviečia išsipuošusi nendrinėmis skulptūromis. Kadaise joje vyko gintaro kasinėjimai, o šiandien – tarptautiniai simpoziumai.

Pirmą kartą čia buvo rasta gintaro dar 1855 metais, kuomet vyko Kuršių marių dugno gilinimo darbai, skirti laivybos plėtojimui. Gausūs jo kiekiai lėmė naujos gintaro kasimo bendrovės „V. Stantien and M. Becker“ atsiradimą bei Juodkrantės miestelio augimą: čia buvo pastatyti bendrabučiai, įrengta krantinė, atidarytos laivų remonto dirbtuvės. Bendrovės veikimo metu nuo 1860 iki 1890 m. per metus buvo iškasama net 75 tūkstančiai kg gintaro. Čia pat, Kuršių mariose, buvo rastas ir Juodkrantės lobis – įvairūs gintaro dirbiniai, kurie priskiriami vidurinio neolito ir žalvario amžiui.

Gintaro kasimo darbams pasibaigus, ši įlanka tapo išskirtine baltų kultūrą ir papročius puoselėjančia vieta. Kiekvieną vasarą įlanką išpuošia vis kitokios nendrinės skulptūros, kurios yra sudeginamos per Jonines ir Rudens lygiadienio šventę. Dėl savo unikalumo šis reginys išaugo iki tarptautinio simpoziumo, kuriame paprastos skulptūros virsta ugnies skulptūromis ant atviro vandens.

Šis menas po atviru dangumi laukia lankytojų vasaros metu, šiaurinėje Juodkrantės dalyje.

Papildoma informacija:

[55.552331, 21.127347](#)

Juodkrantės vilų kvartalas

Juodkrantė – Lietuvos Rivjera? 1860–1865 m. kurorte įsikūręs vilų kvartalas savo grožiu ir unikalios gamtovaizdžio peizažais nenusileido net Prancūzijos pakrantėms.

Naujieji viešbučiai, pensionai ir privačios vilos išpuošė miestelio gatves, esančias tarp prieplaukos ir kapinių. Dabartinė Juodkrantės seniūnija įsikūrusi iki šių dienų išlikusioje viloje „Monbijou“. Viena gražiausių vilų „Flora“ šiandien taip pat prikelta naujam gyvenimui: jos ūkiniame pastate veikia kavinė ir viešbutis, siūlantis apsistoti viename iš 16 numerių su vaizdu į Kuršių marias. Jos architektūra bene geriausiai atspindi XIX a. eksterjero ir interjero tendencijas, dėl šio išskirtinio grožio „Flora“ puošė ne vieną praėjusio amžiaus atviruką. XX a. praleisti savaitgalį išskirtiniame kurorte garlaiviais skubėdavo žmonės iš Klaipėdos, Nemuno deltos bei Tilžės apylinkių. Būdavo sekmadienių, kuomet kurortą aplankydavo net iki 1 500 svečių. Tai lėmė spartų kurorto augimą ir populiarumą.

Trumpam nusikelti į XIX–XX a. galite pasivaikščiodami Lietuviška Rivjera, kurią rasite Kalno g., Neringoje (Juodkrantėje).

Papildoma informacija:

[55.542759, 21.1209960](tel:55.542759,21.1209960)

Juodkrantės centrinis paplūdimys

Nors didžiausi gintaro kasinėjimai Juodkrantėje buvo vykdomi nuo 1860 iki 1890 m. gintaro įlankoje marių pusėje, miesto svečiai ieškoti Baltijos aukso skubėdavo ir į jūros pusę. Kurortinį miestelį XX amžiuje išgarsino puikios sveikatingumo paslaugos, išskirtinis kraštovaizdis bei etnografija. Dėl šių savybių Juodkrantė buvo lyginama su Šveicarijos Alpių kurortais, ją pamėgo Europos elitas ir ilgainiui tapo vienu iš dešimties labiausiai lankomų kurortų Europoje.

Juodkrantę nuo centrinio paplūdimio skyrė didelis miško parkas, kuriame buvo net 50 pažintinių takų, bei apie 30 apžvalgos ir poilsio vietų. Didžioji dalis takų ir pažintinių vietų yra išlikę iki šių dienų. Juodkrantės centrinio paplūdimio kopose buvo įkurtos maudyklės, kuriose svečiai atvykdavo ilsėtis arba pasinaudoti įvairiomis sveikatinimo paslaugomis. Nuo jų atsiverdavo puikus vaizdas į jūrą, paplūdimį ir kopas, todėl jose svečių niekada netrūko.

Pažinkite Juodkrantės gamtą pradėdami kelionę link centrinio paplūdimio per miško parką – įvertinkite tai, dėl ko čia vis norisi sugrįžti jau nuo XX a.

Papildoma informacija:

 [55.548851, 21.099199](#)

Nidos akmens amžiaus gyvenvietė

Nidos miškai slepia vieną labiausiai akmens amžiuje apgyvendintų vietų Kuršių nerijoje, kuri mena laikus, kuomet dabartinis pusiasalis buvo tik atskirų salų grandinė. Čia buvo rasta daugybė šukių ir kitų radinių, kurie pasakoja labai daug apie pirmuosius Nidos gyventojus.

Daugiausiai paslapčių atskleidė profesorės Rimutės Rimantienės vadovaujama archeologinė ekspedicija, kuri vyko net šešis sezonus (1973 - 1978 m.). Drauge su komanda ji ištyrė net 4640 kvadratinį metrų plotą! Jame buvo rasta 300 stulpaviečių, 75 ugnivietės, aukų židynys bei daugiau nei 100 tūkstančių įvairių šukių, medžioklės reikmenų, papuošalų. Dalis radinių išsiųsti tyrimams į Angliją – ant šukių likę maisto, gėrimų likučiai gali atskleisti tų laikų mitybos įpročius. Dabar yra žinoma tai, kad tada žmonės vertėsi žemdirbyste, žvejyba bei medžiokle.

Sunku patikėti, bet daugybė metų pakeitė Kuršių nerijos kontūrus neatpažįstamai. Neolito laikais gyvenvietė buvo prie pat marių kranto, o dabar atsidūrė vakarinėje Sklandytojų kopos papėdėje.

Pažvelkite į Nidą kitomis akimis – pasivaikščiokite ten, kur buvo įsikūrę pirmieji jos gyventojai. Akmens amžiaus gyvenvietę rasite 1,5 km į pietvakarius nuo Nidos, miško proskynoje.

Papildoma informacija:

[55.297778, 20.978889](https://www.google.com/maps/place/55.297778,20.978889)

Parnidžio įlanka pietinėje Nidos dalyje

Manoma, kad Parnidžio įlanka pietinėje Nidos dalyje buvo populiari gintaro rinkimo vieta akmens amžiuje, į kurią gintarą atplukdydavo protakos, tais laikais jungusios Kuršių marias ir Baltijos jūrą. Manoma, kad tai buvo pagrindinė šios žaliavos gavimo vieta pirmiesiems Nidos gyventojams, kurių gyvenvietė buvo rasta kiek toliau – miškuose (ją jau aplankėte čia: 55.297778, 20.978889). Nors šiandien gintaro čia niekas neieško, yra manoma, kad mariose vis dar slepiasi net iki 350 tonų gintaro! Dabar lankytojai ant Parnidžio kopos būriuojasi dėl kitos priežasties – jų dėmesį traukia išskirtinis saulės laikrodis – kalendorius.

Saulės laikrodis – kalendorius – tai didžiausias Parnidžio kopos akcentas. Tik čia galite pamatyti saulės kelią nuo saulėtekio iki saulėlydžio. Anot astronomų, Lietuvoje nėra geresnės vietos saulės laikrodžiui nei ši.

Jų 1995 metais drauge sukūrė ir pastatė architektas Ričardas Krištopavičius, skulptorius Klaudijus Pūdymas bei etnokosmologas Libertas Klimka. Ant 53 m aukščio kopos stovintis akmeninis obeliskas yra 13,8 m aukščio ir sveria 36 tonas.

Saulės laikrodį 1999 metais nuniokojo uraganas „Anatolijus“. Nulaužta akmeninė laikrodžio stela buvo rekonstruota 2011 metais. Nepraleiskite progos aplankyti šios unikalios vietos bet kuriuo metų laiku!

Papildoma informacija:

[55.292807, 20.991888](https://www.google.com/maps/place/55.292807,20.991888)

Rekonstruota Juodkrantės gintaro lobio kolekcija

Už Juodkrantės gintaro lobio kolekciją Neringa dėkoja Richardui Klebsui. Jo iniciatyva šie vidurinio neolito ir bronzos amžiaus dirbiniai buvo rasti 1860-1881 m. laikotarpiu. Būtent tada veikusi įmonė „V. Stantien and M. Becker“, kurioje R. Klebsas dirbo patarėju, vykdė kasinėjimus Gintaro įlankoje. Lobis buvo rastas Kuršių Mariose, 2,5 km ilgio seklumoje, 2-4 metrų gylyje. Jį sudarė įvairūs kabučiai, sagos, karoliai, amuletai, gintarinės žmonių figūrėlės. Gausus radinių kiekis sufleruoja, jog jo radimo vietoje akmens amžiuje galėjo būti ilgalaikė aukojimo vieta, mat tais laikais žmonės daiktus aukodavo tiesiog skandindami vandenyje.

Richardas Klebsas visą lobį aprašė knygoje „Akmens amžiaus gintaro papuošalai“, taip pat organizavo parodas visame pasaulyje, tad ilgai netrukus žinia apie Juodkrantės gintaro lobį pasklido plačiai ne tik Europoje, bet ir už jos ribų. Deja, po II Pasaulinio karo iš Juodkrantės lobio liko tik 5 radiniai, kurie šiandien yra saugomi Giotingeno universiteto Geologijos ir paleontologijos muziejuje.

Susipažinti su Juodkrantės gintaro lobiu galima ir Lietuvoje – Bronė Kunkulienė padarė du komplektus gintaro muliažų pagal R. Klebso aprašymus, kuriuos rasite Palangos gintaro muziejuje ir Mizgirių gintaro galerijoje, Nidoje.

Papildoma informacija:

Pamario g. 20, Nida

55.308691, 21.007725

Kuršių nerijos istorijos muziejus

Įdomiausias Neringos istorijos detalės saugomos unikaliame šiuolaikiškos architektūros pastate Nidoje, netoli Rašytojo Thomo Manno memorialinio muziejaus. Miesto svečiai kviečiami susipažinti su Kuršių marių susiformavimo procesu, jos gamta, gyventojų kasdienybe, verslais, tradicijomis, mityba bei menu.

Pirmą kartą muziejus duris atvėrė 1969 m. Nidos liuteronų bažnyčios pastate. Vėliau ekspoziciją teko perkelti į nuomojamas patalpas ir tik 2002 metais Nidos meras S. Mikelis muziejų įkurdino dabartinėje jo vietoje, Pamario gatvėje. Čia galima susipažinti su unikalia Neringos gyventojų kasdienybe: varnų gaudymu maistui, senosiomis žvejybos tradicijomis, poledine žūkle, gintaro graibstymu, vėtrungių menu ir dar daug kitų įdomybių. Lankytojus džiugina ir išskirtinė stinta „bumbinančio“ žvejo figūra, kuri iliustruoja specifinį žūklės metodą.

Šis muziejus – taip pat mėgstama kultūrinių renginių vieta: čia vyksta įvairios parodos, susitikimai, paskaitos ar knygų pristatymai.

Nustebsite, kiek daug galite sužinoti apie Neringą ir gyvenimą joje. Įdomybės laukia smalsuolių Pamario g. 53, Nidoje.

Papildoma informacija:

🏠 Pamario g. 53, Neringa

📍 [55.312001, 21.009660](https://www.google.com/maps/place/55.312001,21.009660)

Senujų amatų dienos Neringoje

Dvi dienas per metus Nidos uosto pieva virsta muziejumi po atviru dangumi. Smalsuolius kviečia „Senujų amatų dienos Neringoje“ – šios šventės metu miestelį užplūsta muziejininkai, meistrai ir entuziastai.

Daugiau nei devyniolika rugpjūčio savaitgalių nudžiuginęs kultūrinis renginys jau gali vadintis tradicija. Nidiškių ir miesto svečių kasmet laukia įvairių amatų meistrų pasirodymai, koncertai, amatininkų ir tautodailininkų mugė, luotų varžybos Kuršių mariose, edukaciniai užsiėmimai bei dirbtuvės. Čia kiekvienas gali iš arti susipažinti su seniausiais amatais: senuoju keramikos žiedimo ir lipdymo būdu, monetų kalimu, muilo virimu, knygų rišimu, duonos kepimu krosnyje ir ant akmenų, išmokti archajiško gintaro apdirbimo technikos ir kitais. Azartiškiausius šventės dalyvius organizatoriai kvies išbandyti įvairius karinius ir istorinius žaidimus. Na, o didžiausi kurorto fanai galės leistis į teatralizuotą ekskursiją apie Kuršių nerijos aukso amžių.

Rezervuokite pirmąjį savo rugpjūčio savaitgalį Nidai – tapkite ilgametės tradicijos dalimi!

Papildoma informacija:

📍 [55.301774, 21.005898](https://www.google.com/maps/place/55.301774,21.005898)